

Blakk. . . Igjen.

Ryddingen går som en lek der det dukker opp kronestykker og panteflasker på min ferd mot ett kvarters rikdom. Sigarettene på butikken er dyrere enn en abort og det begynner å regne så fort jeg går ut døren på den. Forskjellen på en øl og en kopp kaffe på kafèen jeg finner ly på, er 20 kr og en helvetes haug med motiverte skriving. Jeg tømmer innholdet i lommeboken utover kafèdisken, men mengden kronestykker og femtiøringer som triller ut tilsier at jeg sukker : " En kopp kaffe takk. "

Jeg finner meg et lunt bord i hjørnet på kafèen å stirrer ned i den svært så umotiverende kaffen, velvitende om at den og mine resterende 8 sigaretter er frokost, middag og lunsj. Knut Hamsun skrev vel for faen ikke Sult da han satt på Dolly Dimples og smugtittet i Mein Kampf. Men jeg er ingen Knut Hamsun og jeg prøver å finne ut av hvilken side av den tynne linjen imellom dagdrivende slask og forfatter jeg er på. Konklusjon : Blakk slask med notatbok. Jeg kan lett skaffe meg ti store lapper på tre dager, men jeg foretrekker blakk slask framfor dårlig samvittighet og muligheten for fengsel.

Kanskje kaffen ikke var så umotiverende allikevel?

Nå har solen nådd gatene igjen så jeg setter pent fra meg kaffekoppen. Jeg rusler rolig ned gaten mens jeg tenner opp min fjerde brødskive med niktin. Jeg har ihvertfall ikke drept noen babyer idag.